

atter have Udgift med at opmaale det, og skal give Rejseomkostninger og Diæter, for at det kan blive inddraget under de bygningsafgifts- pligtige Bygninger, og det er en stor Byrde. Jeg har som Amtsforsvalter maattet udbetale til saadanne Steder lige saa meget eller mere i Rejseomkostninger og Diæter end som Kapitalværdien af den Afgift, man skulde indvinde for Statskassen. I det hele taget ere alle disse lempende Bestemmelser, som man har indført ved Bygningsafgiften, noget, der har gjort den til en efter min Opfattelse højest uheldig og besværlig Afgift. Naar der dukker et eller andet humant Formaal op, synes man, at det kunde være ønskeligt at lette dette Formaal for Bygningsafgiften; og saa tænker man ikke paa, at den hele Afgift og navnlig den Del af Afgiften, som blev indført efter Næringsfriheden, kunde der være meget større human Grund til at hæve for Størstedelen, thi den rammer for en væsentlig Del Smaaerhvervet, der, set fra et rent humant Standpunkt godt kan trænge til denne Lempelse. Der er kort sagt over alt saa mange humane Hensyn, som komme frem for Tanken ved Indkræbningen af Bygningsafgiften, at naar der skulde være Tale om at foreslaa Forandringer eller Lempelser i denne Afgift, maatte det være bedre fuldstændig at affstatte den og saa se at saa dens Hovedbeløb lagt ind under en anden Skat eller ind under andre Former. Jeg vil altsaa fraraade Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag.

Bluhme: Jeg er selvfølgelig ganske enig med den højtærede Finansminister i, at skal man affstatte Bygningsafgiften, saa skal man have sat paa andre Skatter paa samme Tid, og derfor vil jeg ogsaa tillade mig at rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (S. Jensen), som udtalte, at Bygningsafgiften var den uretfærdigste Skat, som var til — saaledes omtrent udtalte han sig. Jeg vil nok spørge, af hvilken Grund den er mere uretfærdig end Hartkornsskatten? Jeg tror, at de to Ting maa følges ad, Bygningsafgiften i Byerne og Hartkornsskatten paa Landet. Men naar han yderligere udtalte, at det, der karakteriserede denne Skat som særlig uretfærdig, var, at den ikke faldt paa Eenen, men væsentlig paa Familien, saa vil jeg gerne spørge, hvilke indirekte Skatter der falde mere retfærdigt? Thi jeg tror, at det er den samme Egenstaf, som alle indirekte Skatter have.

S. Jensen: Overfor den sidste ærede Taler skal jeg kun bemærke, at jeg tror

gaaende vist ikke, vi have ret mange indirekte Skatter, som ere meget retfærdige; de allerfleste komme ganske vist ind under Rubrikken: temmelig uretfærdige. Kunde vi faa en Omordning af hele vort Skattesystem, saa skulde jeg med Glæde være med dertil, men ved Siden af Hartkornsskatten tror jeg dog alligevel at være berettiget til at flaa fast, at Bygningsafgiften er ikke saa lidt mere uretfærdig end Hartkornsskatten. Der er i hvert Fald det at sige om Hartkornsskatten, at Hartkornet bliver købt, og at Gjeren, i hvert Fald som Forholdene nu ere, har set, hvilke Byrder der er paa dette Hartkorn, før han udbetaler sin Købesum derfor. Derimod Bygningsafgiften falder paa Næringsen; den falder ikke blot paa Værkstedet, som den paagældende næringsdrivende har, men ogsaa paa den Bopæl, han behøver for sin Familie. Og dernæst er der Næringer her i Landet, som blive fri for Bygningsafgift, fordi de kun behøve et Værksted med en saa indskrænket Behøvelse til, at de komme under Grænserne for det bygningsafgiftspligtige Areal; thi der skal jo være visse Kvadrat-Alen, for at et Sted skal blive bygningsafgiftspligtigt. Ved at se dette virkelig igennem, tror jeg, vi ville komme til det Resultat, at Bygningsafgiften er og bliver den mest uretfærdige Skat, vi have. — Overfor andre ærede Talere her har jeg ikke ret mange Bemærkninger at gøre; jeg kan til Dels, og jeg kunde gerne sige, fuldt ud, slutte mig til den ærede Forslagsstillers Bemærkninger. Angaaende de Bemærkninger, der ere komne fra det ærede Medlem for Møen (Bojsen), vil jeg dog alligevel sige, at dersom vi skulde indskrænke os til blot at saa vedtaget, at de Bygninger, som tilhøre anerkendte Trossamfund her i Landet, skulle være bygningsafgiftsfri, staar det for mig, som om vi ikke kom saa vidt, som vi burde komme, og ikke saa vidt, som Grundloven har ment, at vi skulde komme; det tror jeg virkelig ikke. Jeg tror, at dersom vi virkelig skulle handle i Grundlovens Ånd, komme vi til at fritage dem alle sammen. Muligvis var der ikke saadanne Bygninger til religiøst Brug den Gang, Grundloven blev givet, eller i hvert Fald saare faa; men jeg er fuldkommen overbevist om, at de Mænd, der have været med til at affstatte Grundloven i den Skikkelse, den nu har, hævdede, at der burde være fri Religionssøvelse for alle Borgere, naar de holde sig inden for Grænserne af, hvad der ikke er uædeligt eller usømmeligt; de Mænd have alle været af den Anskuelse, at der ingen ny Skatter eller Byrder skulde lægges paa dem; og det er der blevet gennem Bygningsafgiften, som er lagt paa deres Forsamlingshuse.